Sag 309/86

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
mod
Den Italienske Republik

»Kontrolmetoder for nonioniske overfladeaktive stoffers biologiske nedbrydelighed — gennemførelse af nogle direktiver i national ret«

Retsmøderapport 1237

Forslag til afgørelse fra generaladvokat Marco Darmon, fremsat den 15. december 1987 1240

Domstolens dom af 2. marts 1988 1241

Sammendrag af dom

Institutionernes retsakter — direktiver — medlemsstaternes gennemførelse — pligt til fuldstændig gennemførelse i national ret
(EØF-Traktaten, art. 189, stk. 3)

RETSMØDERAPPORT
i sag 309/86 *

I — Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

1. *Retlig baggrund*

Rådets direktiv 73/404 af 22. november 1973 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om vaske- og rengøringsmidler (EFT L 347, s. 51) har til formål at gennemføre en tilnærmelse af medlemsstaternes bestemmelser om anvendelse og omsætning af visse vaske- og rengøringsmidler. Med henblik på at begrænse forureningen af det naturlige miljø forbyder det vaske- og ren-

* Processprog: italiensk

gøringsmidler, hvori der indgår overfladeaktive stoffer, hvis biologiske nedbrydningsevne ligger under en i direktivet fastsat tærskel. Ved tilnærmelsen søges det forhindret, at medlemsstaterne under påberåbelse af Traktatens artikel 36 forbyder omsætning og anvendelse af vaske- og rengøringsmidler, hvis biologiske nedbrydningsevne anses for tilstrækkelig. Ved direktiv 73/405 af samme dato om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om kontrolmetoderne for de anionaktive overfladeaktive stoffers biologiske nedbrydningsevne (EFT L 347, s. 53) har Rådet fastsat de metoder, hvorefter den biologiske nedbrydningsevne skal måles.

I 1982 vedtog Rådet adskillige ændringer af disse to direktiver, herunder navnlig ved de to direktiver, som denne sag vedrører, nemlig direktiverne 82/242 og 82/243 af 31. marts 1982. Ifølge henholdsvis artikel 6 og artikel 2 i de to direktiver skulle medlemsstaterne senest den 8. oktober 1983 sætte de nødvendige bestemmelser i kraft for at efterkomme disse og straks underrette Kommissionen herom.

2. *Sagens baggrund*

De to direktiver blev meddelt Den Italienske Republik den 8. april 1982. Kommissionen har ikke modtaget nogen meddelelse fra den italienske regering om foranstaltningerne til gennemførelse af dem. Da den heller ikke havde andre oplysninger, hvoraf det fremgik, at Den Italienske Republik skulle have opfyldt sin forpligtelse til at sætte de nødvendige bestemmelser i kraft, fremsendte Kommissionen den 12. november 1984 en skrivelse til den italienske regering, hvori denne i medfør af Traktatens artikel 169 blev opfordret til at fremsætte sine bemærkninger inden to måneder.

Ved telex af 6. marts 1986 meddelte Italiens faste repræsentation ved De Europæiske Fællesskaber som svar herpå, at det italienske sundhedsministerium med henblik på at fjerne uoverensstemmelserne mellem de i forhold til direktivet mere restriktive bestemmelser i national lovgivning og at dette var ved at udarbejde en passende metode til analyse af vaske- og rengøringsmidler, således at en gennemførelse af fællesskabsreglerne kunne finde sted. Efter dette telex fremsatte Kommissionen den 14. maj 1986 en begrundet udtalelse i henhold til Traktatens artikel 169, som den italienske regering blev opfordret til at efterkomme inden to måneder. Da den italienske regering ikke reagerede herpå, anlagde Kommissionen nærværende sag.

3. *Retsforhandlinger*

Kommissionens stævning blev registreret på Domstolens Justitskontor den 12. december 1986.

Skriftvekslingen er forløbet forskriftsmæssigt.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse.

II — Parternes påstande

Sagsøgeren, Kommissionen, har nedlagt følgende påstande:

1) Det statueres, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EØF-Traktaten, idet den ikke inden for den fastsatte frist har udstedt de nødvendige bestemmelser til gennemførelse af Rådets direktiv 82/242 af 31. marts

1982 om nonioniske overfladeaktive stoffers biologiske nedbrydelighed og Rådets direktiv 82/243 af 31. marts 1982 om anionaktive overfladeaktive stoffers biologiske nedbrydningsevne;

2) Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sagsøgte, den italienske regering, har ikke nedlagt nogen påstande.

III — Parternes anbringender og argumenter

Den *italienske regering* har i svarskriftet anført, at de omhandlede direktiver i vid udstrækning allerede er blevet gennemført i national lovgivning ved lov nr. 136 af 13. april 1983 om syndeters biologiske nedbrydelighed og ved et ministerielt dekret af 19. juli 1984 om metoden til fastsættelse af anionaktive syndeters grad af biologisk nedbrydelighed. Det er dog rigtigt, at direktiverne endnu ikke er gennemført fuldt ud, hvorfor det ikke for så vidt kan bestrides, at der er grundlag for Kommissionens påstand. Sagsøgte har endvidere udtrykt ønske om, at de foranstaltninger, der stadig er nødvendige, gennemføres så hurtigt som muligt. Den italienske regering har frafaldet duplik.

I replikken har *Kommissionen* gjort gældende, at der ikke er tale om en kun delvis gennemførelse, men om en fuldstændig undladelse af at gennemføre direktiverne.

T. Koopmans
Refererende dommer